

[Inger Stilling Pedersen]

nor eller ej, og derudfra kan man så vise sin næstekærlighed og medmenneskelighed.

Der er ikke nyrer nok, og allerede nu er der mange, der ikke giver deres. Det kunne de jo gøre. De kunne også give en af de to, de har, allerede nu.

Jeg synes, det er en udenomsforklaring, når man ikke vil godtage Kristeligt Folkepartis forslag, fordi man ikke indfører hjernedøds-kriterium. Man kan udmærket gøre det med det nuværende døds-kriterium og vores lovforslag.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er endnu tre, der har bedt om ordet for korte bemærkninger, men jeg synes, jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at der er fem medlemmer, der har bedt om ordet privat – sådan til eftertanke.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er et svar til fru Inger Stilling Pedersen på det spørgsmål, hun stillede mig.

Måske var det retorisk, så det ikke krævede noget svar, det skal jeg ikke kunne sige. Men jeg vælger nu at prøve at svare, når jeg får stillet et spørgsmål.

I den situation, som fru Inger Stilling Pedersen refererede fra det brev, hun havde fået, må man sige, at det har intet at gøre med, om man siger ja eller nej til transplantation på andres eller egne vegne, om man bliver erklæret hjernedød. Det var netop noget af det, jeg havde med i mit indlæg for et øjeblik siden. Vi mener i vores folketingsgruppe, at vi nu er nået dertil, at man ved hjælp af objektive kriterier konstaterer, om hjernedød er indtrådt. Hvis det er tilfældet, så bliver man erklæret hjernedød.

Om man derefter kan komme ind i billedet som eventuel donor, ja, det er en helt anden snak.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Formanden må undskylde, men det er altså af hensyn til eftertiden. Jeg oplevede sidste gang, hvor jeg havde refereret mindretallets synspunkter så gribende, at jeg bagefter i pressen blev refereret for at have ment det modsatte af det, jeg mener, og det, flertallet i SF's folketingsgruppe mener.

Lad det være helt lysende klart, at ordentlige socialister påstår, at mennesker tilhører sig selv, hvad enten de nu er levende eller døde. Det er meget, meget vigtigt at slå det fast, for det er flertallets holdning til det her, og derfor er det mennesker selv, der skal beslutte. Så kan jeg jo ikke gøre for, at der er nogle, der har sagt det på en anden måde, og at det passer lidt for godt ind i f.eks. fru Inger Stilling Pedersens for-domme.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi rydder denne debat for fordomme! det er ikke mig, der har lanceret det. Skal vi ikke prøve ikke at snakke videre om, hvad der er naturligt, hvad der er socialistisk, hvad der er praktisk. Vi skal snakke om, hvad vi føler hver for sig det er rigtigt at gøre.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg er ganske imponeret over en kollega, der kan udtale, hvad ordentlige socialister mener. Det burde både nu og til enhver tid være noget vanskeligt for én socialist at udtale sig om, hvem der er ordentlig, og hvem der ikke er ordentlig.

Men så til mit egentlige indlæg. Jeg vil først ud af mange ganges trang sige til fru Inger Stilling Pedersen, at det altid er en fornøjelse at høre hende tale. Hun er så velargumenteret, hvad hun end taler om, også når det er så svære ting som i dag, og det vil jeg godt benytte lejligheden til at sige. Enig eller ikke enig, så er det altid tankevækkende og en fornøjelse at høre på.

Jeg er enig med fru Inger Stilling Pedersen og altså uenig med fru Margrete Auken i det svære spørgsmål, der hedder »at have et naturligt forhold til døden«. Nu kan det være noget med aldersforskel, men fru Margrete Auken sagde om sig selv, at hun havde set meget til død. Det har jeg også. Jeg har set mange døende og døde mennesker, og jeg har selv ligget for døden.

Jeg tror ikke, at fru Inger Stilling Pedersen med »naturligt forhold« mente, at man skulle kunne lide tanken, men mente, at man var nødt til at tage det realistisk med i sine betragtninger, således at man, når man skal til at skrive testamente, eventuelt livstestamente, med hensyn til hvad man nu kan bruges til, er nødt til at tage døden afslappet på en sådan måde, at man ved, at det er en naturlig ting, som kommer under alle omstændigheder.